

[Industriministeren]

granskning af selskaber. Jeg mener, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen først og fremmest skal være registreringsmyndighed, og den har som sådan også fuldt op at gøre.

I forslag nr. B 18 foreslås en væsentlig reduktion af valgmulighederne mellem forskellige regnskabsprincipper. Beslutningsforslaget ser herved ganske bort fra, at årsregnskabslovens bestemmelser om værdiansættelse skal favne alle typer af virksomheder. Selskaberne har behov for at kunne vælge mellem flere muligheder. Det er derfor ikke nogen god idé at indskrænke valgmulighederne.

Desuden foreslår SF en indskrænkning af mulighederne for at ændre regnskabsprincipperne til helt ekstraordinære situationer. Det er allerede som hovedregel forbudt efter gældende ret at ændre værdiansættelsesmetoderne fra det ene regnskabsår til det næste. Dette princip kan kun fraviges i undtagelsestilfælde, og i så fald skal fravigelsen anføres i noter og behørigt begrundes. En yderligere indskrænkning af disse muligheder er næppe realistisk bortset fra den nye opstillingsbekendtgørelse, jeg omtalte forud.

Med hensyn til regnskabets informationsværdi erindrer jeg om, at der i forbindelse med gennemførelsen af regeringens lovforslag bliver taget hensyn til disse ting, således at selskabet ved metodeskift skal opstille disse supplerende resultatopgørelser og balancer.

I beslutningsforslag nr. B 19 foreslår SF, at det præciseres, hvilke dispositioner der kun er gyldige, hvis det fremgår af et godkendt bestyrelsesreferat, at dispositionen har været behandlet og godkendt på et bestyrelsesmøde. Selskabslovene foreskriver i overensstemmelse med 1. selskabsdirektiv, hvordan medlemmer af bestyrelse og direktion repræsenterer et selskab udadtil. Disse tegningsregler, som de kaldes, betyder, at aftaler, som de pågældende indgår på selskabets vegne, forpligter selskabet.

Manglende overholdelse af interne forskrifter, kompetenceregler og godkendelsesprocedurer bør ikke som foreslået af SF tillægges ugyldighedsvirkning. Det vil være en uheldig sammenblanding af eksterne tegningsregler og interne beslutningsregler i selskabet. En anden sag er, at direktøren ved at tilsidesætte interne regler kan ifalde erstatningsansvar over for selskabet.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at spørgsmålet om direktionens og bestyrelsens beføjelser og pligter er til behandling både i selskabsretspanelet og i EF-regi i forbindelse med 5. selskabsdirektiv.

Med hensyn til SF's forslag om, at direktionen skal have pligt til at informere bestyrelsen om forhandlinger vedrørende større planlagte økonomiske dispositioner, skal jeg blot bemærke, at forslaget burde være overflødig. Det fremgår allerede af aktieselskabsloven, at dispositioner, der efter selskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning, kun kan foretages af direktionen efter særlig bemyndigelse af bestyrelsen. Det er således allerede en pligt.

Jeg skal sammenfattende anbefale, at det videre arbejde med lovændringerne sker på grundlag af regeringens lovforslag, men jeg ser mange positive ting i de formål og forslag, der i øvrigt er fælles for regeringens lovforslag og, må jeg sige, specielt Socialdemokratiets forslag. Jeg er overbevist om, at vi kan finde en fælles løsning, som er til gavn for erhvervslivet også i fremtiden.

Erling Olsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren dels for den imødekomende holdning over for tankerne i vore forslag, dels for den udmærkede gennemgang af samtlige seks forslag, som vi diskuterer her under ét. Det gør det muligt for mig at koncentrere mig om nogle principielle synspunkter, vi har på dette område.

Når der sker sådan noget, som vi har set i Nordisk Fjer og andre steder, så må man spørge, hvilke lovbestemmelser m.v. der måtte være overtrådt, hvem der er de skyldige, og det er en opgave for andre end lovgivningsmagten.

Men lovgivningsmagten må også spørge sig selv: Sig mig, har vi ikke et medansvar for, at det kan komme så langt, fordi de regler, vi er ansvarlige for, ikke er tilstrækkelige? Og så er det, at man må sige: Jamen kræves der ikke lovændringer? Samtidig må man sige til sig selv: Vi har set, at vi mange gange, når mere dramatiske begivenheder forekommer uden for dette hus, skrider til hovsalovgivning.

Derfor har det været en balance imellem på den ene side at få lavet nogle opstramninger, som synes åbenbart påkrævede, og på den anden side at få sat gang i et arbejde med mere